

Telefonsamtalen paa 2 Kr. 56 Øre, idet den skal afholdes af Birkedommerens Kontorholdsgodtgørelse.

Nu vil jeg gerne spørge Justitsministeren, efter hvilken Paragraf i Børneloven Præsten kan dømmes til at betale hele denne Regning eller i hvert Fald Enkelthederne, saaledes Smed Nagel fra Fejø, som Birkedommeren havde taget med af Frygt for, at Præsten skulde have laaset Dørene i Marius Petersens Gaard. Jeg ved ikke, om dette kan komme ind under Kontorholdsgodtgørelse, eller hvor det skal hen, men jeg kan ikke begribe, at Birkedommerens Regning kan komme ind under nogen af Børnelovens Paragraffer, saa lidt som jeg overhovedet kan forstaa, at Sagen er kommet ind derunder — men der er ingen Grund til at tage Debatten herom op igen, det Spørgsmaal er debatteret. Jeg har blot ønsket at omtale denne Regning, som har ikke ringe Betydning og kan faa endnu større Betydning ved den Protest, som er tilført Værgeraadsprotokollen. Overværgeraadet har svaret, at hvis Lægerne var kommet til Stede efter Værgeraadets Ønske eller ved, at Birkedommeren havde hidkaldt dem efter Ønske af Værgeraadet, saa skulde de to Mænd betale, ellers ikke. Besøget af Kommunelægen den 23. Juli, der er opført paa Regningen med 26 Kr. 95 Øre, og som er kommet i Stand paa Birkedommerens Initiativ, uden Opfordring fra Værgeraadet, maa altsaa trækkes fra. Men det, som jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister om, er: Efter hvilken Paragraf i Børneloven kan den Regning blive præsenteret til Udbetaling hos Pastor Fjord-Christensen og Gaardejer Marius Petersen?

Samtidig med dette Tilfælde, hvor Overværgeraadet har optraadt meget energisk, vil jeg gerne fremdrage et Omraade, hvor det forekommer mig, at det optræder temmelig lidt energisk. Det er i Henhold til Børnelovens § 1 a og b. Der er ganske vist ingen Tvivl om, at Overværgeraadet er stærkt optaget af de Drengene, der er kommet ind paa Forbryderbanen, men naar det gælder de unge Piger, er det meget tilbageholdende. Det danner da ligesom en Mur, som det næsten er umuligt at trænge igennem. Drengene, der kommer ind paa Forbryderbanen, begynder gerne med at rapse, de bliver saa straffet, og Værgeraadet tager sig af dem, Pigebørnene derimod kommer ind paa Forbryderbanen ved Usædelighed. Disse unge Piger falder ind under Børnelovens § 1 a. Man kan vistnok sige, at de unge Piger

under 18 Aar har begaaet en strafbar Handling ved at leve af Uterlighed. Da Børneloven blev vedtaget i 1905, var det endnu ikke nogen straffri Handling, og for Resten er det heller ikke efter Loven af 1906 blevet en lovlig Haandtering. Chefen for Sædelighedspolitiet her i København Hr. Schepelern-Larsen er uhyre interesseret i denne Sag og har holdt et Foredrag, som er trykt i „Børnesagens Tidende“ for 1. April 1915. Han har spurgt Overværgeraadet, om det ikke mente, det skulde tage sig af disse Piger, ligesom af Drengene, i Henhold til Børnelovens § 1 a. Dertil svarede Overværgeraadet: Jo, det skulde det, hvis det viste sig, at disse unge Piger ikke har fast Bopæl, og der henvises til Loven af 3. Marts 1860 § 1 om Løsgænger. Endvidere kan de komme ind under Børnelovens § 1 a, naar de har faaet et Tilhold og har overtraadt det. Chefen for Sædelighedspolitiet gjorde nu opmærksom paa, at naar man strejfer rundt i den samme By, kan man ikke straffes efter Loven af 3. Marts 1860 § 1. Naar man strejfer rundt fra Nørrebro til Christianshavn, er det ikke Løsgænger. De unge Piger under 18 Aar her i København kan altsaa ikke komme ind under denne Bestemmelse. Han gør ogsaa opmærksom paa, at det andet Tilfælde: at vedkommende har faaet et Tilhold og overtraadt det, heller ikke har nogen Betydning i det praktiske Liv. Det er en meget indviklet Sag, som jeg ikke skal opholde Tingets Tid med, den højtærede Minister vil sikkert ogsaa let kunne sætte sig ind i dette med Sædelighedspolitiets Forretningssgang.

Samtidig med, at disse to Tilfælde altsaa ikke vil kunne faa praktisk Betydning, maner Overværgeraadet angaaende Anvendelsen af § 1 a til „stor Tilbageholdenhed“ fra Værgeraadenes Side. Det er dog ret overflødig, naar Bestemmelsen ingen Betydning kan faa i de nævnte to Tilfælde. Nu er det jo saaledes, at Værgeraadene her i København har saa meget at gøre, at jeg ikke kan se, hvorledes det er muligt for dem at opfylde deres Mission, ulønnede som de er, i saa høj Grad, som Tilfældet maatte være, hvis Børneloven virkelig skulde faa den Betydning, man havde ventet. Men naar saa Værgeraadene angaaende disse unge Piger oven i Købet støder paa en Mur, der er uigennemtrængelig, er det, de siger Pas og lader disse Sager gaa. Chefen for Sædelighedspolitiet skriver: „Denne store Tilbageholdenhed er for de københavnske